

**КОНСУЛТАТИВЕН СЪВЕТ ЗА ЧЕРНО
МОРЕ /КСЧМ/**

**CONSILIUL CONSULTATIV PENTRU
MAREA NEAGRA**

Сдружение, вписано в РЮЛНЦ
на Р България
ЕИК 176964109
Седалище и адрес на управление:
гр. Варна, ул. "Охрид" N 24-26, ет. 1
office@blsaceu.eu

Asociatie, inregistrata in Registrul
persoanelor juridice fara scop patrimonial
al R Bulgaria, CUI 176964109
Sediu si adresa de conducere:
Mun. Varna, str. "Ohrid" N 24-26, etaj 1
office@blsaceu.eu

Изх. № 011/23.03.2023г.

На вниманието на:

Генерална дирекция Морско дело и рибарство (DG MARE) на ЕК

Министерство на земеделието, храните и горите, Република България

Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, Бургас, България

Министерство на околната среда и водите, България

Министерство на земеделието и развитието на селските райони, Румъния

Министерство на околната среда, водите и горите, Румъния

Национална агенция за рибарство и аквакултури, Румъния

Уважаеми госпожи и господи,

След консултациите, проведени в рамките на работна група на Консултативен съвет за Черно море, свързана със сертифицирането в риболова и аквакултурите, КСЧМ формулира следните препоръки в подкрепа на доброволните искиове, схеми за качество и процеса на сертифициране на стандартите за устойчивост в Румъния и България.

Отново заявяваме готовността си за по-нататъшни консултации или участие в изпълнението на посочените по-долу препоръки.

С уважение,
Даниел Бухай
Председател на КСЧМ¹

---

¹Консултативният съвет за Черно море е юридическо лице с нестопанска цел в обществена полза, създадено на 20.07.2015 г. в съответствие с разпоредбите на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, Делегиран регламент (ЕС) 2017/1575 на Комисията от 23 юни 2017 г. за изменение на Делегиран

Препоръка за подпомагане на сертифицирането на риба и рибни продукти

Обща информация

Стратегията „От фермата до трапезата“² има за цел да намали отпечатъка върху околната среда и климата на хранителната система на ЕС и да улесни преминаването към здравословно и устойчиво хранене.

Според индикаторът Отпечатък на потреблението /Consumption Footprint/³, базиран на методологията LCA, разработена от Европейската комисия за наблюдение на развитието на въздействията върху околната среда, свързани с потреблението в ЕС, рибата и морските дарове оказват по-слабо въздействие върху изменението на климата в сравнение с месото, въпреки че птичето месо има сходно въздействие на маса продукт със скаридите и съомгата⁴.

В сравнение с млечните продукти и яйцата, рибните продукти показват по-слабо въздействие върху изменението на климата, отколкото селскостопанските храни като например масло и сирене, въпреки че само треската оказва по-малко въздействие от яйцата. Растителните алтернативи за източник на протеини, като варива и тофу, както и млякото имат по-малко въздействие от рибата и морските дарове, като тофу има сходно въздействие с треската.

Операторите в сектора на риболов и аквакултури могат доброволно да се запишат в сертифициране на схеми за качество, такива като PGI, PDO, TSG, или национални схеми за качество или/и доброволни ангажименти за устойчивост (напр. MSC).

Големите дистрибутори и търговци на дребно, работещи на вътрешнообщностните и националните пазари, изискват MSC сертификати за рибните продукти, за да представят продуктите на своя пазар.

Като цяло се счита, че сертифицирането носи икономическо и маркетингово предимство на продуктите, които го показват. Сертифицирането чрез етикетиране е доказателство за съответствие с определени стандарти за устойчиво производство. Търговски показано чрез етикетиране, сертифицирането има за цел да повиши информираността на потребителите като добавя към задължителната информация за

регламент (ЕС) 2015/242 за определяне на подробни правила относно функционирането на консултативните съвети в рамките на общата политика в областта на рибарството

² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52020DC0381>

³ Европейска платформа за оценка на жизнения цикъл (EPLCA), Европейска комисия, <https://eplca.irc.ec.europa.eu/sustainableConsumption.html>

⁴ Европейска комисия (2021 г.). Доклад за синята икономика на ЕС. 2021 г., Служба за публикации на Европейския съюз. Люксембург.

етикетиране на елементи като екологични или социални аспекти на производствения процес или метод за производство на продукта.

В оценката на доброволните твърдения за продуктите от риболов и аквакултури (FAPs), публикувана от Комисията през 2017 г.⁵, се споменава, че „потребителите са изправени пред набор от продуктови избори, носещи (в някои случаи множество) доброволни утвърждения в допълнение към задължителните информация, която може да бъде информативна за потребителите, но може да бъде и двусмислена или подвеждаща. Двусмислени, подвеждащи и непроверими доброволни твърдения също така подкопават възможността потребителите да направят избор при покупка, който би могъл да допринесе за редица конкретни резултати, като например по-добри избори за здраве/хранене, подкрепа за устойчиви риболовни практики, подкрепа на местните риболовни икономики и др.“

Препоръки:

1. ЕК⁶ следва да извърши проучване, за да подчертае икономическите и екологичните ползи от схемите за сертифициране в рибарството и аквакултурата;
2. ЕК следва да извърши обширно проучване относно информираността и интереса на потребителите към етикетирането, доброволното сертифициране и готовността им да подкрепят сертифицирани продукти;
3. ЕК трябва да увеличи усилията за повишаване на осведомеността на потребителите относно отпечатъка на рибата и морските дарове;
4. ЕК и държавите-членки⁷ следва да отделят средства за подпомагане на рибарите и производителите да сертифицират своите продукти и да получат достъп до нови пазари и търговци на дребно;
5. Държавите-членки трябва да обмислят отделянето на средства от ЕФМДР за подпомагане на по-малките производители да сертифицират своите продукти, които не разполагат с финансов и управленски капацитет;
6. Държавите членки следва да предприемат действия за повишаване на осведомеността на потребителите и производителите относно предимствата на доброволното сертифициране;
7. ЕК следва да гарантира, че наличната схема за сертифициране е точна, надеждна и последователна, като същевременно оценява по всяко време риска от възникване на монополно положение;
8. Държавите членки трябва да подкрепят рибарите за достъп до друг вид сертифициране (несвързано с рибата) за традиционна храна от риба.

⁵ <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/78fd2eb2-7b71-11e9-9f05-01aa75ed71a1>

⁶ Европейска комисия

⁷ Държави-членки (в случая Румъния и България)